

# РЕШЕНИЕ

гр. София, 12.07.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА



**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 106 състав**, в открито съдебно заседание на двадесет и осми септември две хиляди и седемнадесета година, в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИРОСЛАВ ПЕТРОВ**

при участието на секретаря Виолета Йорданова, като разгледа докладваното от съдия Мирослав Петров **НАХД № 3175** по описа на съда за **2017 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.**

Образувано е по жалба от „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, ЕИК 130081393, представлявано от Павел Станчев Станчев – изпълнителен директор заедно с един от останалите двама изпълнителни директори – Давид Щепан и Едмунд Петер Хайнрих Аппелт чрез неговия упълномощен процесуален представител – юрк. срещу наказателно постановление № РД-10-3/17.01.2017 г., издадено от Мария Стоянова – председател на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на основание чл. 126, ал. 3 във вр. с ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ, обн. в ДВ бр. 138 от 24.11.1998 г./ на търговското дружество е наложена имуществена санкция в размер на 6 000,00 /шест хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

В депозираната жалба са релевирани доводи за неправилно приложение на материалния закон, като е отправена молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, представлява се от ст. юрк. , която поддържа жалбата и изложените в нея съображения. В допълнение са представени писмени бележки.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от ст. юрк. , която пледира за неоснователност на депозираната жалба и моли наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно, в каквато насока излага конкретни аргументи. Представени са и писмени бележки.

**Софийски районен съд**, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

**Жалбата е** подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

### ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № НД-01-45/28.09.2016 г., съставен от \_\_\_\_\_ – ст. инспектор при СЕМ и в присъствието на \_\_\_\_\_ и \_\_\_\_\_

– свидетели при установяване на нарушението е констатирано, че на 21.07.2016 г. за времето от 06:00 ч. до 07:00 ч. по програма “БТВ” на доставчика на медийни услуги “БТВ Медиа Груп” ЕАД са излъчени четири обозначени рекламни блока и единичен рекламен спот, докато тече прогнозата за времето, с общо времетраене 12 минути и 26 секунди, с което делът на рекламните спотове в дадения едночасов период е надхвърлил 12 минути.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ, като същият е съставен при условията на чл. 40, ал. 2, предл. 2 ЗАНН, след което препис е връчен на упълномощен представител на дружеството-въззивник на 24.10.2016 г.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № РД-10-3/17.01.2017 г. от Мария Стоянова – председател на СЕМ, с което на основание чл. 126, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗРТ, при цялостното възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на доставчика на медийни услуги е наложена имуществена санкция в размер на 6 000,00 /шест хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, реализирано в условията на повторност по смисъла на § 1, т. 33 от ДР на ЗРТ, след като дружеството-въззивник е било наказано за същото по вид нарушение с НП № Р-10-9/03.02.2015 г., влязло в законна сила на 28.04.2016 г.

Препис от същото е връчен на представител на въззивника на 30.01.2017 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана с пощенски оператор чрез наказващия орган на 06.02.2017 г., видно от приобщената по делото товарителница.

При проведения непосредствен разпит на актосъставителя съдът не констатира противоречия с детерминираниите в акта фактически

положения. Показанията на свидетеля са подробни, задълбочени и вътрешно балансирани, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви, с изключение на сведенията, досежно общата продължителност на четирите рекламни блока и единичния рекламен спот, която съгласно изготвената на етапа на съдебното следствие видеотехническа експертиза възлиза на 12 минути, 25 секунди и 2 кадъра. Експертизата е изготвена от компетентно вещо лице, в рамките на притежаваните от него научни знания, не съществуват съмнения в нейната обосновааност и правилност, поради което съдът използва същата при формиране на вътрешното си убеждение по фактите, като тук е мястото да се отбележи, че редуцирането на общата продължителност на четирите рекламни блока и единичния рекламен спот не е от естество да изключи отговорността на дружеството-жалбоподател, доколкото и в този случай същата надвишава нормативно установения максимум от 12 минути. В тази връзка неоснователни са възраженията в жалбата, касателно техническата изправност на интегрираната система за мониторинг на СЕМ, имайки предвид, че същите се опровергават от представения на етапа на съдебното следствие протокол за сервизно обслужване, видно от който наказващият орган е обезпечил нейната адекватна поддръжка, както и от самата експертиза, при която вещото лице е установило незначително отклонение относно времетраенето на излъчените реклами.

По отношение на останали приобщени по делото писмени доказателства и писмени доказателствени средства съдът намира същите за единни, непротиворечиви и взаимодопълващи се.

### ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от **Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС**/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на АУАН и НП –

29

тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата от закона конкретика административните органи са очертани датата, мястото, механизма на неизпълненото правно задължение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност. В тази връзка, макар да не е наведено като отделно възражение, е необходимо да се отбележи, че липсата на твърдения в акта, че процесното нарушение е извършено при условията на повторност, не накърнява правото на защита на дружеството-въззивник, доколкото съгласно константната практика на АССГ, която поначало не споделя от този съдебен състав, посоченото обстоятелство е относимо единствено към размера на следващата се санкция, който въпрос е от компетентността на наказващия орган /в този смисъл решение № 2552 от 15.04.2016 г. по кнахд № 592/2016 г. по описа на АССГ, VIII касационен състав, докладчик-съдия Камелия Серафимова, решение № 4869 от 08.07.2016 г. по кнахд № 3526/2016 г. по описа на АССГ, XIV касационен състав, докладчик-съдия Евгения Иванова, решение № 4228 от 17.06.2016 г. по кнахд № 3379/2016 г. по описа на АССГ, XI касационен състав, докладчик-съдия Татяна Жилова, решение № 4945 от 12.07.2016 г. по кнахд № 4574/2016 г. по описа на АССГ, IX касационен състав, докладчик-съдия Миглена Николова, решение № 3742 от 02.06.2016 г. по кнахд № 3899/2016 г. по описа на АССГ, I касационен състав, докладчик-съдия Радостин Радков и др./.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушението и неговия автор, респективно 1-годишен срок от неизпълнение на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в изискуемия 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, като на основание чл. 126, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗРТ му е наложена „имуществена санкция“ в размер на 6 000,00 /шест хиляди/ лева.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 21.07.2016 г. за времето от 06:00 ч. до 07:00 ч. по програма "БТВ" на доставчика на медийни услуги "БТВ Медиа Груп" ЕАД са излъчени четири обозначени рекламни блока и единичен рекламен спот, докато тече прогнозата за времето, с общо времетраене 12 минути, 25 секунди и 2 кадъра, с което делът на рекламните спотове в дадения едночасов период е надхвърлил 12 минути. С демонстрираното противоправно поведение жалбоподателят е дерогирал императивната разпоредба на чл. 89, ал. 1 ЗРТ, която забранява делът на рекламните спотове в даден едночасов период да надхвърля 12 минути. В тази връзка следва да се отбележи, че в посочения времеви интервал законосъобразно е бил включен и рекламния спот, излъчен, докато тече прогнозата за времето, който представлява търговско съобщение по смисъла на чл. 74, ал. 1 ЗРТ. Както уместно отбелязва процесуалният представител на въззиваемата страна в представените по делото писмени бележки съгласно рецитал 59 от Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност: „...ограничението от 20 % за спотове за телевизионна реклама и телевизионно пазаруване на час остава в сила. Понятието за телевизионен рекламен спот следва да се разбира като телевизионна реклама по смисъла на чл. 1, буква и) от Директива 89/552/ЕИО, така както е изменена с настоящата директива, с продължителност не повече от дванадесет минути“. Срокът за транспониране на Директива 2007/65/ЕО е бил до 19.12.2009 г. и Република България е била длъжна да въведе онази съвкупност от мерки, която гарантира постигането на целения с нея резултат т.е. към настоящия момент същата има директен ефект и съдът е длъжен да я приложи.

Настоящият съдебен състав не споделя възраженията в жалбата и представените по делото писмени бележки от процесуалния представител на въззивника, че в случая липсва яснота, касателно вложения от законодателя смисъл в понятието „даден едночасов период“, употребено в разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ. Тези, тривиални за доставчиците на медийни услуги оплаквания, са били релевирани и пред наказващия орган, който ги е обсъдил акуратно и с основание ги е отклонил като несъстоятелни. В чл. 16 от Протокола за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия /ратифициран със закон, приет от 38-то Народно събрание на 12.01.2000 г., обн. в ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г., в сила от 01.03.2002 г./ изрично е посочено, че съгласно чл. 12 от същата Конвенция времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един „астрономически час“ не може да надхвърля 20 на сто. В този смисъл визираният едночасов

28

период по чл. 89, ал. 1 ЗРТ следва да се отчита като астрономически час, а допустимото рекламно време в него не следва да надхвърля 12 минути. Доколкото Европейската конвенция за трансгранична телевизия и Протоколът за изменението и допълнението ѝ са част от вътрешното право на страната, на основание чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България не е необходим изричен акт на СЕМ или друг държавен орган за тълкуване на разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ /в този смисъл вж. решение № 5358 от 22.07.2016 г. по КНАХД № 8440/2015 г. по описа на АССГ, IV касационен състав, докладчик-съдия Красимира Милачкова, решение № 4820 от 07.07.2016 г. по КНАХД № 5371/2016 г. по описа на АССГ, II касационен състав, докладчик-съдия Елица Райковска, решение № 3525 от 25.05.2016 г. по КНАХД № 3335/2016 г. по описа на АССГ, X касационен състав, докладчик-съдия Мария Николова и др./.

От своя страна, административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционна разпоредба на чл. 126, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗРТ, която изрично препраща към правното задължение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, имайки предвид, че същото е реализирано в условията на повторност по смисъла на § 1, т. 33 от ДР на ЗРТ, след като дружеството-въззивник е било наказано за същото по вид нарушение с НП № Р-10-9/03.02.2015 г., влязло в законна сила на 28.04.2016 г. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на жалбоподателя е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/.

По отношение на наложената "имуществена санкция" в размер на 6 000,00 /шест хиляди/ лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл. 126, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗРТ за юридически лица е в границата от 6 000 до 40 000 лв. В конкретния случай административнонаказващият орган е обсъдил обуславящите отговорността обстоятелства и е наложил „имуществена санкция“ в предвидения от закона минимален размер, макар да е подценил обществената опасност на неизпълненото правно задължение, изводима от множеството предходни нарушения по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, установени с влезли в законна сила НП, поради което не съществува юридическа възможност за нейното намаляване /арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН, приложим по аналогия на закона/.

Не са налице предпоставките за третиране на процесния случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на общата разпоредба

на чл. 28 ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага Иванова преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Безспорно визираният нормативен регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл. 83 ЗАНН, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н.. Съгласно разпоредбата на чл. 93, т. 9 НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление /административно нарушение, б.м./ с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност /вредност, б.м./ в сравнение с обикновените случаи на престъпление /административно нарушение, б.м./ от съответния вид“. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно „други смекчаващи обстоятелства“, които да редуцират степента на обществена вредност на нарушението съпоставима с нарушенията от същия вид, а това мотивира извод, че правилно наказващият орган не е приел процесния случай за маловажен. Нещо повече – в конкретния случай се касае за повторност по смисъла § 1, т. 33 от ДР на ЗРТ, а не за инцидентност на неизпълненото задължение, което е индичия за компрометиране на целите на санкцията и поражда необходимостта от по-интензивно въздействие върху отговорното юридическо лице.

Предвид изхода на делото пред районния съд и съобразно т. 2, б. „а“ от Тълкувателно решение № 3 от 08.04.1985 г. по н.д. № 98/1984 г. на ОСНК на ВС жалбоподателят „БТВ Медиа Груп“ ЕАД следва да бъде осъден да заплати в полза на СРС извършените по делото разноски за изготвеното експертно заключение в общ размер на 375,94 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 190, ал. 2 НПК нарушителят следва да се осъди да заплати и сумата от 5,00 лева, представляваща държавна такса за издаване на изпълнителен лист за събиране на присъдените парични средства.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното

производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е ангажирана правилно.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление е законосъобразно и като такова същото следва да бъде потвърдено изцяло.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 1, предл. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

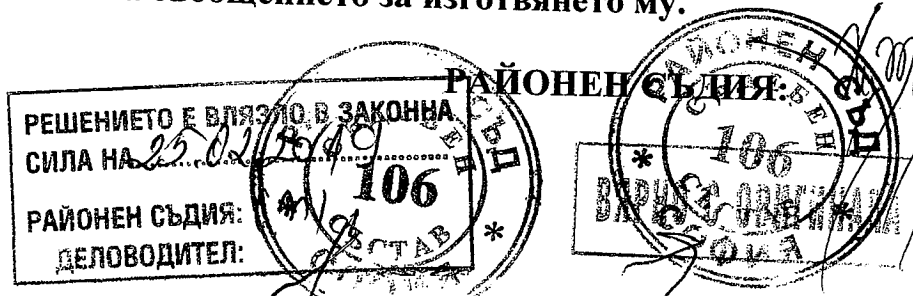
## РЕШИ:

**ПОТВЪРЖДАВА** изцяло наказателно постановление № РД-10-3/17.01.2017 г., издадено от Мария Стоянова – председател на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на основание чл. 126, ал. 3 във вр. с ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ, обн. в ДВ бр. 138 от 24.11.1998 г./ на търговско дружество „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, ЕИК 130081393, представлявано от Павел Станчев Станчев – изпълнителен директор заедно с един от останалите двама изпълнителни директори – Давид Щепан и Едмунд Петер Хайнрих Аппелт е наложена имуществена санкция в размер на 6 000,00 /шест хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ като правилно и законосъобразно.

**ОСЪЖДА**, на основание чл. 84 ЗАНН във вр. с чл. 189, ал. 3 и чл. 190, ал. 2 НПК, търговско дружество „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, ЕИК 130081393, представлявано от Павел Станчев Станчев – изпълнителен директор заедно с един от останалите двама изпълнителни директори – Давид Щепан и Едмунд Петер Хайнрих Аппелт **ДА ЗАПЛАТИ** по банковата сметка на Софийски районен съд сумата от **375,94 лева**, представляваща извършени по делото разноски, както и **5,00 лева** за служебното издаване на изпълнителен лист.

**ДА СЕ ИЗДАДЕ** изпълнителен лист в полза на СРС след влизане на решението в законна сила.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.





# РЕШЕНИЕ

№1214

гр. София, 25.02.2019г.

В ИМЕТО НА НАРОДА



АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.02.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Антони Йорданов

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **10738** по описа за **2018** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството** е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД срещу Решение от 12.07.2018г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106 състав, по н.а.х.д. №3175/2017 г., с което е потвърдено наказателно постановление № РД- 10-3 от 17.01.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ). С наказателното постановление на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лева за нарушение на чл.89 ал.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на основание чл.126 ал.1 във връзка с чл.127 ал.2 от същия закон.

**Касаторът „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД** излага съображения за неправилност на въззивния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон. Твърди се, че при постановяване на НП наказващият орган се е позовал единствено на чл.89,ал.1 от ЗРТ, но не и на други вътрешни и международни актове. Разпоредбата била приета във връзка със задължението на Република България да транспонира Директива 2007/65/ЕО (чл. 18 от същата съответства на чл. 89, ал. 1 ЗРТ), представляваща изменение и допълнение на Директива 89/552/ЕС. Съгласно чл. 288 от Договора за функциониране на ЕС, директивата е акт обвързващ по отношение постигането на определен резултат от държавите - членки, като на същите е предоставен избор на форма и средства за постигането на този резултат. Следователно механичното пренасяне на разпоредбата от директивата от страна на законодателя не означава

непременно приети форми и средства за изпълнение на посочения резултат. Посочената дискреция е залегнала за първи път и в Становището на Европейската комисия 2004/C 102/02, по тълкуването на Директива 97/36/ЕС (отново изменение на директива 89/552/ЕЕС), с която Директива е въведено правилото за почасовото лимитиране на продължителността на рекламните спотове. Сочи се и липса на ясно установяване на времевия отрязък, предмет на изследване, което води до нарушаване правото на защита на дружеството. Искане се от съда да отмени решението на СРС и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП.

**Ответникът- Съвет за електронни медии**, чрез юрк. \_\_\_\_\_ оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки.

**Прокурорът** дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

**СЪДЪТ**, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е **допустима**. Разгледана по същество, тя е **неоснователна**.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно и по безспорен начин.

От приетата от СРС фактическа обстановка, която се споделя и от касационната инстанция, се установява, че на 21.07.2016г., в интервала 06.00ч. до 07.00ч. са излъчени четири обозначени рекламни блока и единичен рекламен спот, с общо времетраене 12 минути и 26 секунди.

След извършен на 22.07.2016г. преглед на видеозапис от Интегрираната система за мониторинг на СЕМ, служители на СЕМ констатирани горепосочените обстоятелства и на 28.09.2016г. бил съставен срещу „БТВ Медия груп“ ЕАД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Въз основа на съставения АУАН и след като е констатирано, че са влезли в сила над двадесет НП, дружеството вече е било санкционирано за същото по вид нарушение, било издадено процесното НП № РД-10-3 от 17.01.2017г., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лева.

Въз основа на пълно и вярно установената фактическа обстановка районният съд е направил правилни изводи.

Съгласно чл.89, ал.1 от ЗТР, делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. Спорният в случая въпрос е дали понятието „даден едночасов период“ е достатъчно ясно определено в ЗРТ и приложимото общностно законодателство.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на районния съд, че конкретизация на нормата на чл. 89, ал.1 от ЗРТ не е необходимо, предвид изменението на чл.12 от Европейската конвенция за трансгранична телевизия, осъществено с Протокола за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия /Ратифициран със закон, приет от 38-о

Народно събрание на 12.01.2000 г. - ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г./ Съгласно актуалния текст на разпоредбата на чл. 12 от Европейската конвенция за трансгранична телевизия, времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто. Доколкото Протоколът за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия е част от вътрешното право по силата на чл.5, ал.4 от Конституцията, не е необходимо повторно възпроизвеждане на съдържащите се в него правни норми в национален акт. От тази гледна точка няма нормативна празнота или неяснота относно съдържанието и рамките на установеното в закона ограничение по отношение продължителността на рекламните спотове в рамките на даден едночасов период, разбран като всеки астрономически час. В настоящия случай безспорно е установено, че рекламното време за периода от 06:00 ч до 07:00 ч. на 21.07.2016г. е надхвърлило допустимите 12 минути, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

По възражението на касатора, че по отношение на съдържание и час на излъчване, актосъставителят /съответно и СРС/ се е доверил единствено на интегрираната система за мониторинг на СЕМ, която извършва запис на програмите на доставчиците не в реално време, а след излъчването им, посредством абонаментна услуга за препредаване от кабелен оператор, касационният съд намира, че по делото не са ангажирани доказателства от касатора, които да поставят под съмнение достоверността на данните относно продължителността на рекламното съдържание в астрономически час, а точния час на излъчване е ирелевантен по изложените по-горе съображения.

Настоящият съдебен състав счита, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на „БТВ Медиа груп“ ЕАД. След цялостна проверка на АУАН и издаденото въз основа на него НП настоящата инстанция не открива липсата на някои от задължителните реквизити, визирани в разпоредбите на чл. 42 или чл. 57, ал.1 от ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълнота, което включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира, и установените обстоятелства, при които е настъпило и е извършено.

Липсват и условия за прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН с оглед важността на обществените отношения, регулирани със специалния закон – ЗРТ и правомощията на регулаторния орган – Съвет за електронни медии.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице сочените в жалбата касационни основания, поради което решението на районния съд следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Така мотивиран и на основание чл.221 ал.2 от АПК, Административен съд  
София-град, XI касационен състав,

**РЕШИ:**

**ОСТАВЯ В СИЛА** Решение от 12.07.2018г. на Софийски районен съд,  
Наказателно отделение, 106 състав, по н.а.х.д. №3175/2017г.  
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:



ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/

